

Arrest

nr. 89 857 van 16 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. CALLIAUW en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste relaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Kadgar te Comilla. Vanaf 1994 was u lid van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). U verhuisde naar Dhaka midden 2005. In 2005 werd u BNP secretaris-generaal voor uw regio en van 2006 tot 2011 was u er BNP voorzitter. In deze hoedanigheid vormde u een politieke bedreiging voor de concurrerende Awami League (AL) en hun lokale leider en volksvertegenwoordiger M. H. M. (...). Vanaf 2009 liepen hun pesterijen uit de hand. Op 6 juli 2011 plande de BNP een nationale demonstratie. De dag ervoor braken vandalen enkele auto's. U was hierbij niet aanwezig maar de AL stelde u hiervan wel in beschuldiging. De politie kwam u thuis zoeken maar u kon tijdig weggelopen. U voelde zich machteloos tegen deze

valse aanklacht en vluchtte op 28 september 2011 uit uw land. Later kwam u via geruchten te weten dat er ook een moordzaak tegen u lopende zou zijn.

U legde 9 dagen na het gehoor volgende documenten neer ter ondersteuning van uw relaas: 4 foto's, een brief van de BNP, een werkgeversattest en kopies van een ejarah (klacht), een First Information Report (FIR), de geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen, evenals een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Wat de aangevoerde schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht betreft, zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Daarbij moet *in casu* worden overwogen wat volgt:

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"Er moet worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet heeft kunnen overtuigen dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde

vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiaire bescherming zou lopen.

In eerste instantie maakte u niet aannemelijk dat u werkelijk een concurrent was voor de AL. Zo blijken uw politieke inzichten zeer oppervlakkig (zie gehoorverslag CGVS, dd. 25.05.2012, pp. 3, 4). Uw toelichting bij de ideeën van de BNP beperken zich tot het benoemen van 'democratie' en 'nationalisme'. Doorgevraagd naar de betekenis hiervan verwijst u slechts vaagweg naar vooruitgang, orde en ontwikkeling. In hoeverre de idealen en partijprincipes van de BNP verschillen van andere partijen kan u niet aangeven. Dat u 17 jaar lid zou zijn geweest van deze partij en hiervan bovendien 5 jaar mandaten uitoefende kan dus niet aannemelijk worden genoemd. Over deze mandaten kan u zo weinig vertellen dat het niet geloofwaardig is dat zij werkelijk enig gewicht hadden of dat u ze zelfs maar bezette. Gevraagd naar een toelichting over uw verantwoordelijkheden, blijft u steken in algemeenheden zoals goed leiderschap, zin voor initiatief, het sturen van uitnodigingen, het uitvoeren van opdrachten (pp. 4, 5). Uw beweerde engagement verliest verder aan geloofwaardigheid door uw verklaringen dat u in 2005 demonstraties hielp organiseren tegen de regering; uw eigen partij de BNP was – in tegenstelling tot wat u beweert - immers aan de macht. Kortom ondanks meermaals doorvragen naar uw rol bij de BNP slaagt u er nooit in om het CGVS er van te overtuigen dat u een serieus profiel had dat een bedreiging kon vormen voor de AL.

Doordat er geen geloof kan worden gehecht aan uw politieke profiel, acht het CGVS uw vermeende valse zaken evenmin aannemelijk aangezien deze op uw profiel zou zijn gebaseerd. Over uw vandalismeklacht kan u nauwelijks substantiële elementen aanreiken (pp. 9-11). Nochtans verklaarde u dat uw broer zich hiermee bezig hield; het is dan ook bevreemdend dat u zich naar aanloop van het gehoor niet nader bij hem informeerde (p. 8), zeker gezien u op dit moment nog geen enkel document kon neerleggen. Zo kon u tijdens het gehoor niet zeggen welke documenten u dan nog zou neerleggen of welke betekenis zij voor uw zaak hebben. Ook in Bangladesh heeft u nooit documenten gezien met betrekking tot de eerste vandalismeklacht. U kan enkel zeggen dat de politie u zocht. U vermoedt ook dat er enkel 'een papier' bestaat met alle beschuldigten en een beschrijving van de zaak (p. 9). Met andere woorden, voor zover u weet, bestaat er naast de openingsklacht geen enkel politie- of rechtbankdocument dat wijst op een vervolg van het onderzoek of een formele beschuldigingstelling; laat staan een eventueel verdict. U kan evenmin iets zeggen over de order sheet van uw zaak, de case manager of de charge sheet. Nochtans blijkt – in tegenstelling tot wat u beweert - uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd is aan het dossier dat een advocaat te allen tijde op goedkope manier gecertificeerde afschriften van rechtszaken kan bekomen. Dat u niet gemotiveerd was om deze vermeende zaak op te volgen blijkt eveneens uit het feit dat u zelfs nooit een advocaat onder de arm nam om uw belangen hierin te behartigen (pp. 5, 8). Inzake uw vermeende moordklacht kan u in het geheel niets vertellen, noch legt u er enig document over neer.

Hiernaast blijken uw documenten niet van dien aard om uw ongeloofwaardige relaas te herstellen. De gerechtsstukken, die u alle pas na het gehoor neerlegt, voldoen namelijk niet aan de vereisten van toepassing op officiële afschriften. Zo werden zij niet op het typische foliopapier afgedrukt en kan hun authenticiteit tout court niet worden nagegaan, het gaat immers om kopies of om gescande kopies. Hun bewijswaarde is verwaarloosbaar omdat ze gemakkelijk kunnen worden vervalst ofwel op frauduleuze manier werden bekomen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat het in Bangladesh gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen. Deze vaststelling is dermate fundamenteel dat zij de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag aantast. De overige documenten zijn evenmin van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. De foto's en de kopies van de identiteitsdocumenten van uw gezinsleden kunnen namelijk evenmin uw identiteit, laat staan uw nood aan internationale bescherming aannemelijk maken.

Er dient tenslotte te worden opgemerkt dat u uw vermeende identiteit niet kan aantonen met een document met foto, zoals een identiteitskaart of een paspoort. U zou nochtans een identiteitskaart hebben in Bangladesh, maar uw echtgenote kon deze niet vinden of zou ze verloren zijn (p. 6). In 2000 zou u een paspoort hebben laten aanmaken, maar deze nooit hebben gebruikt (p. 6). Uw stereotiepe bewering dat u niet kan zeggen wat er precies met beide - belangrijke - stukken gebeurde, wekt dus eerder het vermoeden dat u uw identiteitsdocumenten voor het CGVS tracht achter te houden.

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land

van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bevindingen van de verwerende partij hebben betrekking op de kernelementen van het asielrelaas, zijn dus pertinent, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker toe om ze te weerleggen.

2.4. Verzoeker voert aan dat hij tijdens het interview nog erg van streek was door het hele gebeuren, waardoor hij er niet in slaagde de vragen, waaronder de vraag naar de waarden van de BNP, allemaal even geslaagd te beantwoorden. Dienaangaande merkt de Raad op dat op elke kandidaat-vluchteling de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig of van streek was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

2.5.1. Met betrekking tot de door de commissaris-generaal gedane vaststelling dat verzoeker zijn vermeende identiteit niet kan aantonen met een document met foto, zoals een identiteitskaart of een paspoort, herhaalt verzoeker dat zijn identiteitskaart niet kon worden gevonden, en dat het niet correct is om daaruit meteen te concluderen dat verzoeker om zijn identiteit liegt.

2.5.2. Het voorleggen van identiteitsdocumenten is een essentieel element in elke procedure. De verzoekende partij moet de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voorleggen. Het niet voorleggen van dergelijke documenten dient op aannemelijke wijze verklaard te worden. De Raad merkt op dat de loutere herhaling in het verzoekschrift van de verklaring waarom er geen identiteitskaart of paspoort kan worden voorgelegd, niet volstaat om de vaststelling van de commissaris-generaal hieromtrent te ontcrachten. Verzoekers bewering dat zijn identiteitskaart *“niet kon worden gevonden”* is niet meer dan dat, een loutere bewering. Bovendien biedt hij daarmee geen antwoord op de vaststelling dat hij vertelde ook een paspoort te hebben laten aanmaken en dat er geen verklaring is voor het feit dat dit thans niet wordt voorgelegd. De verzoekende partij toont niet aan dat hij ernstige en volhardende pogingen heeft ondernomen om alsnog identiteitsstukken voor te leggen. Het ontbreken van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot verzoekers asielrelaas (RvS 25 september 2006, nr. 162.658).

2.5.3. Gelet op de onaannemelijke vaagheden die verzoeker etaleert over het ontbreken van elk bewijs van identiteit, kan de verwerende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat dat het vermoeden wekt dat hij zijn identiteitsdocumenten tracht achter te houden.

2.6. Verzoeker stelt verder dat het hem niet mogelijk is gerechtelijke documenten neer te leggen aangezien hij voorlopig nog niet gerechtelijk wordt vervolgd. Aangezien hij met betrekking tot de vandalismeklacht wel degelijk gerechtelijke documenten had voorgelegd – door de verwerende partij beschouwd als zijnde niet-controleerbaar op hun authenticiteit – kan dit argument slechts betrekking hebben op de vaststelling dat inzake de moordklacht geen documenten worden neergelegd. Niet alleen stelt de Raad vast dat inderdaad inzake deze klacht geen enkel bewijskrachtig gegeven wordt bijgebracht, ook dient er op te worden gewezen dat verzoeker hierover in het geheel niets kan vertellen (*“er was ook een moordzaak, ik hoorde enkel geruchten hierover”*, gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4 p.9) en evenmin enige inspanning heeft geleverd om hierover meer te weten te komen. Deze desinteresse – te meer nu het gaat over een zeer ernstige beschuldiging – is van aard om de geloofwaardigheid van het bestaan ervan geheel te ondermijnen.

2.7.1. Voorts betoogt verzoeker dat zijn documenten verkeerd worden geïnterpreteerd en vraagt hij de Raad om deze stukken nogmaals te onderzoeken.

De Raad brengt de beoordeling van de commissaris-generaal hieromtrent in herinnering:

“Hiernaast blijken uw documenten niet van dien aard om uw ongeloofwaardige relaas te herstellen. De gerechtsstukken, die u alle pas na het gehoor neerlegt, voldoen namelijk niet aan de vereisten van toepassing op officiële afschriften. Zo werden zij niet op het typische foliopapier afgedrukt en kan hun authenticiteit tout court niet worden nagegaan, het gaat immers om kopies of om gescande kopies. Hun bewijswaarde is verwaarloosbaar omdat ze gemakkelijk kunnen worden vervalst ofwel op frauduleuze manier werden bekomen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat het in Bangladesh gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen. Deze vaststelling is dermate fundamenteel dat zij de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag aantast. De overige documenten zijn evenmin van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. De foto’s en de kopies van de identiteitsdocumenten van uw gezinsleden kunnen namelijk evenmin uw identiteit, laat staan uw nood aan internationale bescherming aannemelijk maken.”

Deze vaststellingen zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier zodat de beoordeling van de commissaris-generaal kan worden bijgetreden, temeer daar verzoeker slechts in het algemeen poneert dat, doch geenszins aantoonbaar op welke wijze zijn documenten verkeerd worden geïnterpreteerd. Met betrekking tot het werkgeversattest stelt de Raad vast dat verzoeker hierover geen betwisting voert en dat hij met dit stuk zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade niet aantoonbaar maakt.

2.8. Waar verzoeker ten slotte stelt dat het CGVS overhaaste conclusies trekt uit het interview, wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit wat voorafgaat blijkt dat de analyse van deze elementen heeft geleid tot een motivering die de bestreden beslissing voldoende draagt. Verzoekers opmerking dat het verhoor 2u30 heeft geduurd, maar dat de beslissing op slechts 2 bladzijden past, doet daaraan geen afbreuk.

2.9. Verzoeker voert geen middelen aan betreffende de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande zijn asielaanvraag en op de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.10. De Raad is van oordeel, gelet op hetgeen voorafgaat en gelet op het feit dat hij een aantal pertinente motieven van de bestreden beslissing ongemoeid laat, dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS